

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **K. M.**
zastoupena: JUDr. Vlastimil Vezdenko, advokát sídlem 746 01 Opava,
Hauerova 725/3

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 00 Ostrava, 28. října 2771/117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2024 č. j. MSK 41289/2024, o přestupcích

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o jejím odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Krnov ze dne 31. 1. 2024 č. j. KRNOOSP-14866/2024 stodo, přičemž odvolání žalobkyně směřovalo proti výrokům I., II., III., IV., V., a VII. Žalovaný odvolání žalobkyně proti výrokům I., II., III. a VII. zamítl a rozhodnutí v těchto výrocích potvrdil. Výrokovou část v odstavci IV. změnil, a to tak, že text: „...ty krávo stará, ty pičo, tady nemáš co dělat“, nahradil textem „...ty krávo stará, co sem lezeš“. Žalovaný odvolání žalobkyně proti výroku IV. rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl a rozhodnutí v této výrokové části potvrdil. Výrokovou část v odstavci V. změnil tak, že žalobkyni uložil správní trest úhrnné pokuty ve výši 10 000 Kč. Odvolání žalobkyně proti odstavci V. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl a v této části rozhodnutí potvrdil.
2. Žalobkyně ve vztahu k výroku I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně konstatovala, že správní orgán opřel své rozhodnutí zejména o výpověď svědkyně L. K., kamerový záznam Městské policie v Krnově ze dne 4. 5. 2023, jakož i o úřední záznam o podání vysvětlení žalobkyní dne 26. 5. 2023 na Policii ČR. Žalobkyně namítala, že již v přestupkovém řízení uváděla, že kamerový záznam její vinu neprokazuje. Osobu na tomto záznamu zachycenou nelze jednoznačně ztotožnit s její osobou. Ze záznamu není patrné, jakou konkrétní činnost tato osoba vykonává. To ostatně konstatuje i žalovaný ve svém rozhodnutí. Pokud jde o svědeckou výpověď L.K., žalobkyně namítala, že je velice nepřesvědčivá. Svědkyně původně nebyla schopna žalobkyni rozpoznat a teprve po několika měsících si měla uvědomit, že osoba na parkovišti musela být ona. Tvrzení žalovaného, že šlo o osobu stejného somatotypu jako ona a z tohoto vyvozovat její vinu, je nutno považovat pouze za subjektivní názor žalovaného. K obsahu úředního záznamu o podání vysvětlení podaném na Policii České republiky v Krnově nelze přihlížet, a to s ohledem na judikaturu správních soudů, kterou v žalobě citovala.
3. K přestupku dle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 zákona o některých přestupcích žalobkyně konstatovala, že správní orgány své závěry opřely zejména o kamerové záznamy předložené poškozeným J. S. Žalobkyně uvedla, že setrvává na svých námitkách uplatněných již ve správním řízení spočívajících v tom, že tyto kamerové záznamy byly hodnoceny zcela účelově v její neprospěch. Dle jejího názoru nelze na základě kamerových záznamů jednoznačně určit, že se v kritické době na parkovišti pohybovala právě ona. Kamerové záznamy byly dle jejího přesvědčení pořízeny poškozeným J. S. protiprávně (instalace kamer snímajících veřejné prostranství byla provedena bez souhlasu úřadu na ochranu osobních údajů). Takovýto postup ze strany poškozeného nelze považovat za legální, a to ani po provedeném testu proporcionality. Z rozhodnutí žalovaného není zřejmé, z jakého důvodu byla dána přednost ochraně majetku poškozeného před ochranou soukromí blíže neurčeného okruhu snímáných osob. Proto nelze pořízený kamerový záznam považovat za zákonným způsobem získaný důkaz a jako takový jej použít ve správním řízení.
4. K přestupku uvedenému pod výrokem III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, správní orgány učinily závěr, že skutek byl prokázán kamerovými záznamy pořízenými poškozeným J. S. a jeho výpovědí. Dle žalobkyně z kamerových záznamů takové skutkové závěry nelze dovodit, nehledě k tomu, že se jedná opět o kamerové záznamy pořízené nezákonným způsobem. Z protokolu o ústním jednání ze dne 18. 12. 2023 pak není zřejmé, že by J.S. k věci vypovídal. Jako účastník řízení se vyjadřoval pouze k některým skutečnostem a provedeným důkazům. Tuto jeho „výpověď“ měly oba správní orgány hodnotit kriticky, když z celé věci je zřejmé, že jde o osobu osobně zainteresovanou na

výsledku řízení. V této souvislosti žalobkyně odkázala na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 520/16 a neztotožnila se s právním názorem žalovaného, že by citovaný nález nebylo možné na posuzovanou věc aplikovat.

5. Ve vztahu k přestupku uvedenému ve výroku IV. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, žalobkyně namítala, že popsaný skutkový stav nebylo možné z provedených důkazů dovodit, neboť nevyplývá z obsahu svědeckých výpovědí. Poznamenala, že svědkyně J. S. uvedla pouze vulgární výrok „ty krávo stará, co sem lezeš“, svědek J. M. v podstatě žádné konkrétní vulgární výrazy na stranu poškozené neslyšel, jak plyne z jeho výpovědi u ústního jednání dne 18. 1. 2024. Za této situace bylo třeba výpověď poškozené J. S. hodnotit jako nedostatečnou a nezpůsobilou k prokázání její viny, a to ani ohledně výroku „ty krávo stará, co sem lezeš“ (v souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 520/2016).
6. Žalobkyně namítala, že vzhledem k tomu, že žalovaný se v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí zcela ztotožnil se všemi skutkovými a právními závěry správního orgánu I. stupně a odpovídajícím způsobem nepřihlédl k výše uvedeným námitkám, považuje žalobkyně jeho rozhodnutí za nezákonné, a to včetně jeho výroku pod body D a E. Vyslovila názor, že řízení ohledně všech přestupků mělo být zastaveno podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
7. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se s námitkami žalobkyně, které uplatnila již v odvolání, vypořádal. Co se týká žalobní námitky vztahující se k nepoužitelnosti úředního záznamu o podání vysvětlení, nadto, co již bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, žalovaný doplnil, že úřední záznam o podání vysvětlení lze za určitých podmínek použít jako jiný podklad pro rozhodnutí. Žalobkyně ve svých žalobních důvodech upozorňuje na nemožnost použití úředních záznamů jako důkazů, což upravuje § 137 odst. 4 správního řádu, jak žalobkyně správně uvedla, avšak judikatura Nejvyššího správního soudu připouští užití úředního záznamu o podání vysvětlení jako tzv. jiného podkladu pro rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu (viz např. rozsudek NSS č. j. 6 As 74/2016-40 nebo rozsudek č. j. 1 Azs 81/2016-33), a to např. za účelem porovnání, zda se od něj výpovědi svědků významněji neodchylují, což by snížilo jejich věrohodnost. Žalovaný dále citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 425/2018-31. Dle žalovaného v daném případě úřední záznam o podání vysvětlení nebyl primárním, ani jediným důkazem o vině žalobkyně. Správní orgán I. stupně vycházel zejména ze svědecké výpovědi L. K. a z kamerových záznamů. Dalším listinným důkazem, ze kterého správní orgán I. stupně vycházel, byl policejní spis č. j. KRPT-118655-10/PŘ-2023-070113 a informace z něj vyplývající, mezi něž patří i úřední záznam o podání vysvětlení. Dle názoru žalovaného tak správní orgán I. stupně provedl dokazování řádně a důkazy, o které své rozhodnutí opřel, jsou plnohodnotnými a zákonnými důkazy. Žalovaný proto nesouhlasí s žalobní námitkou žalobkyně, že k obsahu úředního záznamu nelze přihlížet.
8. Co se týká žalobní námitky o nepoužitelnosti kamerových záznamů, žalovaný uvedl, že se k této námitce vyjádřil již v odůvodnění napadeného rozhodnutí a má rovněž za to, že i správní orgán I. stupně učinil vše potřebné (test proporcionality apod.), aby prokázal zákonnost použití kamerového záznamu.
9. Krajský soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu

s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl o věci samé bez jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili.

10. Ze správních spisů bylo zjištěno, že Městský úřad Krnov rozhodnutím ze dne 31. 1. 2024 č. j. KRNOOSP-14866/2024 stodo uznal žalobkyni vinnou v části nadepsané jako „I.“ ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích, kterého se dopustila tím, že „úmyslně narušila občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustila schválnosti, když dne 4. 5. 2023, v době od 15:20 hod. do 15:40 hod., v K., na ulici S. 21b, v prostoru parkoviště, položila na asfalt, těsně za zadní pravou pneumatiku osobního vozidla Škoda Octavia, RZ X J S., dva kovové hřebíky, na které by při vyjíždění z parkoviště musel nutně najet, pokud by na tuto okolnost nebyl upozorněn náhodnou svědkyní“. V části nadepsané jako „II.“ ze spáchání přestupku proti majetku dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 zákona o některých přestupcích, jehož se dopustila tím, že „úmyslně způsobila škodu na cizím majetku poškozením věci z takového majetku, když v době od 09:00 hod. dne 7. 5. 2023 do 13:30 hod. dne 8. 5. 2023, v K., na ulici S. 21b, v prostoru parkoviště, zabodla čtyři kusy kovových hřebíků do zadní pravé pneumatiky vozidla Škoda Fabia RZ X, čímž J. S. způsobila škodu ve výši kolem 2 500 Kč“. V části nadepsané jako „III.“ ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích, kterého se dopustila tím, že „úmyslně narušila občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustila schválnosti, když dne 9. 5. 2023, kolem 22:08 hod., v K., na ulici S. 21b, v prostoru parkoviště pomazala exkrementy přední levé boční okýnko a přední sklo vozidla Škoda Fabia majitele J. S., čímž došlo k znečištění jeho vozidla“. V části nadepsané jako „IV.“ ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, jehož se dopustila tím, že „jinému ublížila na cti tím, že ho jiným způsobem hrubě urazila, když dne 7. 6. 2023, kolem 16:00 hod., v K., na ulici S., před domem s č. p. 144/5 a 143/7 pokřikovala po J. S. „ty krávo stará, ty pičo, tady nemáš co dělat“. V části tohoto rozhodnutí nadepsané jako „V.“ pak městský úřad obviněné z přestupku uložil správní trest ve formě pokuty ve výši 20 000 Kč, a to se splatností do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V části tohoto rozhodnutí nadepsané jako „VI.“ pak městský úřad odkázal J. S., který v řízení uplatnil nárok na náhradu škody, s tímto nárokem na soud nebo jiný orgán veřejné moci. V části tohoto rozhodnutí nadepsané jako „VII.“ pak městský úřad obviněné z přestupku uložil povinnost nahradit náklad řízení ve výši 1 000 Kč, a to se splatností do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. A konečně, v části nadepsané jako „VIII.“ rozhodl městský úřad s odkazem na ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), o zastavení té části řízení, která byla proti obviněné z přestupku vedena pro podezření ze spáchání občanskému soužití dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích, jehož se měla dopustit tím, že dne 14. 7. 2023.
11. Co se týče žalobních námitek ohledně nesprávně zjištěného skutkového stavu věci v důsledku nesprávného hodnocení provedených důkazů, vyvozování neobjektivních skutkových závěrů, vycházel krajský soud z ust. § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., podle kterého nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Při hodnocení výpovědí slyšených svědků L. K., J. M. a J. S. a dále poškozeného J. S., krajský soud neshledal procesní pochybení správních orgánů, které by bylo způsobilé přivodit nezákonnost rozhodnutí ve

věci samé. K namítané použitelnosti záznamů pořízených J. S. jako důkazu proti žalobkyni, krajský soud uvádí, že správní orgán I. stupně provedl test proporcionality a na základě úvah, jak jsou tyto uvedeny v rozhodnutí správního orgánu I. stupně na str. 6 – 7, v rámci nichž správní orgán odkázal také na „závěrečné stanovisko Veřejného ochránce práv“ ze dne 22. 4. 2010 pod sp. zn. 5432/2009/VOP/IK a na ust. § 88 odst. 1, 2 a § 90 občanského zákoníku, rozhodl se poskytnout větší míru ochrany vlastnického práva poškozeného J. S. Soud souhlasí se správními orgány, že toto právo jednoznačně převážilo právo na ochranu soukromí osob figurujících na záznamu, tedy soud sdílí názor žalovaného, že bez videozáznamů by bylo obtížné ne-li rovnou nemožné zjistit pachatele jednotlivých skutků, zejména u skutků ve výrocích II. a III. Co se týká úředních záznamů o podání vysvětlení, pak ty nebyly stěžejními důkazy o vině žalobkyně. Soud souhlasí s žalovaným, že dle judikatury Nejvyššího správního soudu viz např. rozsudky č. j. 6 As 73/2016-40, č. j. 1 Azs 81/2016-33 lze jako podklad rozhodnutí použít i obsah záznamu o podání vysvětlení jako tzv. jiného podkladu pro rozhodnutí dle § 50 odst. 1 správního řádu. Správní orgány postupovaly v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu a úřední záznam o podání vysvětlení, který byl součástí policejního spisu č. j. KRPT-118655-10/PŘ-2023-070113, hodnotily ve spojení s dalšími důkazy jako podklad pro rozhodnutí dle § 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, správního řádu, podle něhož podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

12. Dle názoru soudu správní orgán I. stupně řádně odůvodnil na základě zjištění z provedených důkazů a podkladů závěr o tom, že se žalobkyně dopustila předmětných přestupků uvedených ve výrocích I. – IV. rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dopustila se jednak přestupků proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 (výroky I. a III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně) a dále přestupku proti majetku dle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (výrok IV. rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Co se týká přestupku ve výroku I. podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích, kterého se žalobkyně dopustila tím, že úmyslně narušila občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustila schválnosti, když dne 4. 5. 2023 v době od 15:20 hod. do 15:40 hod. v K., na ulici S. 21b, v prostoru parkoviště, položila na asfalt, těsně za zadní pravou pneumatikou osobního vozidla Škoda Octavia, RZ X J. S., dva kovové hřebíky, na které by při vyjíždění z parkoviště musel nutně najet, pokud by na tuto okolnost nebyl upozorněn náhodnou svědkyní, tento přestupek byl prokázán jednak svědeckou výpovědí paní L. K., dále kamerovými záznamy Policie České republiky, přičemž výpověď svědkyně se shodovala s kamerovým záznamem, který byl součástí spisové dokumentace Policie ČR. Díky kamerovému záznamu byla zjištěna SPZ vozidla, do něhož nastoupila osoba, která předtím přistoupila přímo k vozidlu J. S. a dřepa si k pravé zadní pneumatice, po krátké chvíli se zvedla, nasedla do uvedeného vozidla a z místa odjela pryč. Na kamerovém záznamu je viditelná registrační značka vozidla X a z karty tohoto vozidla bylo zjištěno, že vlastníkem je žalobkyně. Stěžejními důkazy tedy byla svědecká výpověď L. K., kamerový záznam a listinné důkazy včetně fotografií hřebíků položených za zadní pneumatikou vozidla a s tím koresponduje úřední záznam o podání vysvětlení žalobkyně dne 26. 5. 2023, která před orgány policie uvedla, že tam hřebíky podstrčila, a to z důvodu, že poškozený J. S. jí dle

jejího názoru dlouhodobě šikanuje toxickými exhalacemi vycházejícími z komínu. Rovněž uvedla, že ve vozidle, kterým na parkoviště přijela, jezdí jen ona a nikdo jiný.

13. Přestupek uvedený v odstavci II. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně dle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 zákona o některých přestupcích, jehož se žalobkyně dopustila tím, že úmyslně způsobila škodu na cizím majetku poškozením věci z takového majetku, když v době od 9:00 hod. dne 7. 5. 2023 do 13:30 hod. dne 8. 5. 2023 v K., na ulici S. 21b, v prostoru parkoviště, zabodla čtyři kusy kovových hřebíků do zadní pravé pneumatiky vozidla zn. Škoda Fabia RZ X, čímž J. S. způsobila škodu ve výši kolem 2 500 Kč, byl prokázán na základě kamerových záznamů předložených poškozeným J. S. Na záznamu je zachyceno, jak na parkoviště přijíždí černé vozidlo, které couváním zaparkuje hned vedle vozidla J. S. Následně z vozidla vystupuje osoba, která má nasazenou tmavou kapuci, obličej má zakrytý černým šátkem a v ruce drží bílý sáček. Osoba pak přistupuje k zadnímu pravému kolu bílého vozidla, dřepne si k němu a jednoznačně se zadním kolem vozidla poškozeného manipuluje. Tato osoba je obrácena zády ke svému vozidlu, čelem k vozidlu poškozeného, z čehož je zřejmé, že jednoznačně manipuluje s pneumatikou vozidla poškozeného. Následně od vozidla vstává, nastupuje do černého vozidla a z místa odjíždí pryč. Soud poznamenává, že žalobkyně dle úředního záznamu o podání vysvětlení nepopřela, že by onou osobou byla ona. Bránila se však tvrzením, že opravovala něco na pneumatice svého vozidla. Kamerový záznam, fotografie poškozených pneumatik ve spojení s úředním záznamem o podání vysvětlení bez důvodných pochybností prokazují, že skutek spáchala žalobkyně.
14. Co se týká skutku uvedenému ve výrokové části III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterého se žalobkyně dopustila tím, že úmyslně narušila občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustila schválnosti, když dne 9. 5. 2023, kolem 22:08 hod. v K., na ulici S. 21b, v prostoru parkoviště pomazala exkrementy přední levé boční okénko a přední sklo vozidla Škoda Fabia majitele J. S., čímž došlo ke znečištění jeho vozidla, pak tento skutek byl prokázán rovněž na základě kamerového záznamu pořízeného poškozeným J.S. Z kamerového záznamu je zřejmé, že opět zahalená osoba v černém vozidle přijede na parkoviště, kde má vozidlo zaparkované poškozený J.S. Osoba vystupuje z černého vozidla, pomaže exkrementy levé boční okénko a následně pak ještě přední sklo vozidla poškozeného, odhodí sáček na zem a nastupuje do černého vozidla. I z tohoto kamerového záznamu, stejně jako dalších záznamů poškozeného J. S., plyne, že osoba přijíždí stejným vozidlem, tedy vozidlem ve vlastnictví žalobkyně. Kamerový záznam a výpověď J. S. tvoří logický řetězec a soud souhlasí s žalovaným, že na jejich základě je bez důvodných pochybností nutno dojít k závěru o vině žalobkyně, která měla motiv, a to spory s J.S. Videozáznamy potvrzují, že její auto nebo auto velmi podobné jejímu, bylo na místě spáchání skutku, stejně tak i osoba je typově shodná s žalobkyní. Soud souhlasí s žalovaným, že nelze dojít k závěru, že by se skutku dopustil někdo jiný než žalobkyně.
15. Bez důvodných pochybností byl prokázán rovněž přestupek uvedený v odstavci IV. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, a to tím, že žalobkyně jinému ublížila na cti tím, že ho jiným způsobem hrubě urazila, když dne 7. 6. 2023 kolem 16:00 hod. v K., na ulici S., před domem č. p. 144/5 a 143/7 pokřikovala po J. S. „ty krávo stará, co sem lezeš“. Skutek byl prokázán výpovědí osoby přímo postižené přestupkem paní J. S., přičemž tuto výpověď soud ve shodě se správními orgány považuje za věrohodnou, podpořenou výpovědí svědka J. M., které korespondovaly s tím, co bylo oznámeno policii a byla také podpořena výpovědí J. S., jemuž

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

poškozená ihned po incidentu s žalobkyní volala, že nějaká paní vyběhla ze solária a slovně ji napadla, proto otevřel okno a začal na žalobkyni křičet. Poškozená přitom nevěděla, kdo je žalobkyně a povědomí o ní měla pouze ze sdělení syna J. S. Soud souhlasí se správními orgány, že je nepravděpodobné, že by poškozená svému synovi volala a slovní napadení si vymyslela.

16. Se závěry správních orgánů se soud zcela ztotožňuje a v podrobnostech proto odkazuje na odůvodnění jejich rozhodnutí. Soud má za to, že závěrům správních orgánů o naplnění skutkových podstat předmětných přestupků žalobkyní nelze nic vytknout. Shodně s žalovaným má soud za to, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
17. Ze všech shora uvedených důvodů soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.
18. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné další náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29.05.2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně